

[Lynnerup Nielsen.]

forslag foreslås et tilskud på 22 kr. 65 øre pr. indbygger og 11 kr. 65 øre pr. sygedag.

Jeg, som også mit parti, kan være enig i, at loven bør optages til revision i folketingsåret 1960-61. Vi ser heller ikke megen mening i, at denne lov til stadighed hvert år må undergå ændringer for at være ajourført med hensyn til byrdefordelingen mellem staten og kommunerne, når man alligevel sigter efter, at statens tilskud helst skal udgøre 60 pct. af de tilskudsberettigende udgifter. Den nuværende affattelse af loven medfører jo hyppige ændringer i takt med de stigende sygehusudgifter.

Også lovforslaget om ændring i loven om statsstøtte til behandling og pleje af tuberkuløse m. m. og de heri foreslåede ændringer med hensyn til statstilskud til behandling og pleje af tuberkuløse patienter kan mit parti gå ind for. Disse ændringer er jo stort set en konsekvens af de ændringer, som er foreslået i loven om sygehusvæsenet.

Jeg kan på mit partis vegne anbefale de to lovforslag til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Indenrigsministeren (Søren Olesen): Jeg er naturligvis glad for at høre, at der er en vis tilfredshed med de to lovforslag, selv om jeg ikke mener, jeg i denne situation behøver at takke for tilslutningen.

De ærede ordførere har omtalt forskellige detaljer i lovforslaget vedrørende sygehusvæsenet. Det ærede medlem hr. Thisted Knudsen var inde på, at der engang måtte komme en endelig lovgivning på dette område. Det er jo rigtigt, at vi nu i flere år har kørt med 1-årige love. I år får vi en lov, som gælder for 2 år, og jeg håber, at vi, når de 2 år er gået, kan fremkomme med et lovforslag af en sådan art, at vi ikke hvert år skal behandle denne lovgivning.

Med hensyn til fordelingen af sygehusudgifterne mellem staten og kommunerne er jeg enig med det ærede medlem i, at kommunerne har drevet sygehusene godt, og derfor bør vi lade dem beholde administrationen. Jeg er også enig i, at hvis de skal beholde administrationen, må de bære en betragtelig del af udgifterne, og jeg tror ikke, at statens andel kan komme ret meget højere end 60 pct., hvis kommunerne

virkelig skal have selvstyre ikke blot på papiret, men også i praksis.

Det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen mente, at vi måske burde have strakt os noget videre med hensyn til fremrykning af refusionen, sådan at vi kunne have rykket den helt frem det første år — sådan måtte jeg forstå det ærede medlem.

Det kunne måske have ladet sig gøre, hvis der ikke netop i år, som allerede omtalt, havde været et ret stort spring på grund af forøgede lønudgifter og mange andre ting. Derfor har vi ment at måtte tage det i to tempi. Det vil altså sige, at i løbet af de foreslåede 2 år er refusionen rykket 1 år frem, og det bliver den naturligvis ved med at være i fremtiden. Det er altså meningen fortsat at yde refusionen 1 år tidligere end efter den gamle ordning. Det skulle give sygehusene en ikke just forøget indtægt, men en hurtigere refusion, som dog vil medføre, at amternes og byernes kassebeholdning forøges, idet de ikke skal stå i forskud så længe med de udgifter, de har afholdt, og som staten skal refundere. På den baggrund mener jeg også at Københavns amt netop i år vil få en fordel. Sidste år fik man fordel af, at vi benyttede det seneste års folketal og ikke den officielle folketællings tal, som undertiden ligger nogle år tilbage. Nu får man altså i løbet af 2 år refusionen rykket frem, og derfor mener jeg ikke, jeg kan strække mig videre end til de 3 millioner, det ærede medlem omtalte. Jeg tror i stedet for, det ærede medlem skal være meget tilfreds med, at Københavns amt her får et ganske ekstraordinært tilskud, som ingen andre får magen til. Det ærede medlem må derfor hellere gå lidt stille med dørene, så udvalget ikke kommer i tanker om, at man kunne dele pengene med de øvrige amtskommuner.

Jeg håber på en hurtig behandling af lovforslagene og håber, at vi kan enes om at få det rette resultat ud af dem.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.